

Sygn. akt IV KK 215/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016r.

sprawy **W. J. i A. M.**

oskarżonych z art. 160 § 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycieli subsydiarnych
od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt VII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 9 kwietnia 2015r. sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

1 - oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

**2 - kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
oskarżycieli subsydiarnych.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu oskarżycieli subsydiarnych jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący choć deklaruje, że podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Okręgowy, w istocie skierował ją wprost i wyłącznie przeciwko procedowaniu przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych.

Oceniając sformułowane w niniejszej sprawie zarzuty kasacyjne, podnieść należy, że stanowią one próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej instancji kontroli orzeczenia. Stanowczo zatem stwierdzić należy, że celem postępowania kasacyjnego nie jest powielanie kontroli apelacyjnej.

Tymczasem w kasacji dosłownie powtórzone zostały wszystkie zarzuty, które postawiono w apelacji. Brak natomiast w kasacji choćby wskazania na wadliwe rozpoznanie skargi apelacyjnej – art. 433§1 k.p.k. Powyższe jednoznacznie dowodzi, że kasacja ponownie skierowana została przeciwko orzeczeniu Sądu Rejonowego nie zaś Odwoławczego.

Oczywistym jest, że zarzut obrazy art. 41§1 k.p.k. dotyczy ewentualnego braku obiektywizmu u sędziego prowadzącego rozprawę pierwszoinstancyjną. Podobnie dekoncentracja materiału dowodowego poprzez nadmiernie długotrwałe odroczenie prowadzenia rozprawy miałyby nastąpić przed Sądem Rejonowym. W końcu zaś, to również ten Sąd podjął decyzje o oddaleniu wniosków dowodowych oskarżycieli.

Każdy z tych zarzutów został oceniony przez Sąd Odwoławczy i choć nie wszystkie jego argumenty są w pełni przekonujące, Sąd Najwyższy nie ma możliwości ustosunkowania się do nich, skoro nie podniesiono w skardze zarzutu wadliwego rozpoznania apelacji, czy wadliwego sporządzenia w tym zakresie uzasadnienia wyroku (art. 457§3 k.p.k.).

W tej sytuacji zatem, żaden z zarzutów naruszenia prawa procesowego, nie mógł zostać uznany za zasadny choćby w najmniejszym stopniu.

Przypomnieć też warto, że Sąd Najwyższy, zgodnie z dyspozycją art. 536 k.p.k. rozpoznaje kasację wyłącznie w granicach podniesionych zarzutów, a wyjątkowo jedynie szerzej, gdy zachodzą okoliczności wskazane w art. 439 k.p.k., co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Oskarżycieli subsydiarnych obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

